

Resan till Kungsör och Örebro 2024-04-09

De första dagarna i april var vädret miserabelt. Kallt, ruskigt och blåsigt. Man undrade hur det skulle bli på tisdagen den nionde april då HJTT:s första bussresa för året skulle gå av stapeln. Det var lite kyligt på morgonen när vi knallade ner till busshållplatsen i Järna. Det var dock inte helt mulet och hålen i molntäcket lovade ett bättre väder. När vi sedan kom till Kungsör sken solen och värmdes skönt. I Örebro tackade man oss för att vi kom med solen som välvilligt värmdes Wadköping med guiden där. Då är vädret avklarat!

Klockan 08:15 kom Björcks buss med Micke som chaufför till Järna, efter att ha hämtat en resenär i Hölö. De tio väntande tog plats och vi tog oss till Södertälje där ett stort gäng väntade vid kyrkan. Nu fanns det tre platser kvar och dessa fylldes på med de tre i Nykvarn. Nu vidtog resan med det första målet "Minature Kingdom" i Kungsör. Resan gick fort då försäljningen och inlösen av vinster i PRO Trippelskraplotter erbjöds under tiden. Det var många som köpte lotter och många som skrapade fram vinster.

Väl framme i Kungsör parkerade vi framför ett väldigt vackert hus. Det visade sig vara en fabrikslokal som var färdigbyggt 1908 tror jag det var. Där inne huserade "Minature Kingdom". Oj, vilken anläggning! På en yta av 700 m² har det byggts en anläggning som är helt fantastisk. Först blev man helt överväldigad för att sedan koncentra sig på detaljerna som guiden förtjänstfullt berättade om och pekade på. Där är allt från Åreskutan, Högakustenbron, Stockholms Stadshus, Globen, kraftvärmeverket i Västerås, Hjälmedockan m m. Genom allt detta rullade ett tåg med broar och tunnlar. Vilka detaljer! Där kan man se Birgitta Andersson som Teskedsgumman, Anders Tegnell, den brinnande bocken i Gävle, små pickande hönor som verkligen rörde sig, mannen som satt på dass och läste tidningen. Det går inte att beskrivas med ord. Man måste besöka "Minature Kingdom" för att få den rätta upplevelsen. Jag tror att det

är värt ett återbesök.

Lagom sugna närmade vi oss Örebro med "svampen". När vi svängde in på parkeringen nedanför "svampen" kunde man ana att chaufför Micke fick jobba ordentligt i svängarna. Mycket riktigt konstaterade Micke att bussens styrservo hade havererat. Under tiden vi hissade upp till "svampens" restaurang tog sig Micke till verkstaden, ordnade en buss som tog oss till Wadköping efter lunchen samt en ersättningsbuss från Kristinehamn som kunde ta oss hem. Bra jobbat av en skicklig och erfaren chaufför! Hatten av för Micke på Björcks!

Lunchen då? Alldeles utmärkt! Vänligt välkomnande och med bestämd hand togs vi emot av hovmästarinnan. Hon berättade lite om "svampens" historia och dess betydelse för Örebro. Hon instruerade oss så att logistiken runt buffén fungerade bra så att vi i lugn och ro kunde njuta av lunchen.

Den restaurangen kan rekommenderas! Väl värt ett återbesök.

Nu var det dags för Wadköping att ta emot oss. Vilket mottagande. Solen sken och guiden i tidsenlig klädsel tog till ord på ett litet torg i Wadköpings centrum. Under en nittio minuter lång tur fick vi veta hur Wadköping kom till i början av 1960-talet och att namnet plockades upp efter Hjalmar Bergmans roman "Markurells i Wadköping". Det var mycket intressant. Vidare fick vi oss till livs Hjalmar Bergmans livsöde. Det var ganska rörande att höra

om en författare vars liv hade präglats av sin faders brist på empati och kärlek till andra människor. Jag säger bara att Wadköping är värt ett besök alla dagar på året. Det är alltid verksamheter igång där under hela året. Jag avslutar Wadköping med att säga att guiden var mycket skicklig så en guddad tur där kan rekommenderas. Dagen gick mot fyra när ersättningsbussen startade hemåt. Allt gick bra med ett gäng resenärer som nöjda och lite trötta slumrade i sina stolar. Sammanfattningsvis kan jag säga att den här resan var mycket lyckad.

Tack till dig deltagare som bidrog till detta!
Vid pennan Paul "Palle" Mattsson